

Preludi musical

Salutació

Himne nº 3 CG

Salm 66,1-4. 16-20

Oració

Himne 203 HC

Lectura: Mateu 6,25-34

Les nostres ofrenes

Anuncis i comunicacions

Himne 17 CT

Missatge de la Paraula de Déu
a càrrec d'Enric Capó

Interludi

Himne 84 CG

Comiat.

Postludi

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1167 - 11 d'octubre de 2009

YOM KIPPUR I NOSALTRES

Entre els dies 27 i 28 del passat mes de setembre, els jueus de tot el món van celebrar la festa del Yom Kippur -el Dia de l'Expiació o del Perdó- una de les festivitats més importants del seu calendari. Aquesta festa, d'arrels antiquíssimes, es va anar convertint, a partir de la destrucció del Temple de Jerusalem, en una jornada de penitència i de rigorós dejú per tal d'implorar el perdó dels pecats.

La litúrgia sinagoga d'aquesta festivitat és, si més no, corprenedora; comença – segons la tradició jueva- el vespre del primer dia amb la pregària i el dejú i aquestes pregàries es van repetint cinc vegades al llarg de la jornada: la vetlla, en fer-se clar, a mig matí, passat el migdia i al capvespre on acaben les celebracions del Yom Kippur. La darrera de les pregàries va acompanyada del so inquietant i solemne del xofar, una mena de trompeta feta amb banya de boc que té els seus orígens en la teofania del Sinaí tal com ho descriu el llibre de

l'Èxode.

No he assistit mai a cap festa del Yom Kippur però, gràcies a diversos reportatges i documentals de la televisió o per internet, he pogut copsar, d'una manera més o menys aproximada, l'ambient de recolliment que s'hi respira i realment és emocionant de veure i sentir amb quina aflicció el poble d'Israel- l'arrel que ens sosté, segons Pau als Romans- demana perdó a Déu amb la pregària i el dejú.

Tot això ve a tomb perquè jo crec que també nosaltres hauríem de fer un lloc a la demanda del perdó de Déu en els nostres cultes tal com ho fan les esglésies del protestantisme anomenant històric on fins i tot no és estrany que utilitzin l'antiquíssima pregària del Kyrie eleison a l'igual que fan els catòlics i els cristians orientals.

Cal dir que el tema del perdó és també un tema central en el cristianisme i que aquesta centralitat encara ve més remarcada en el protestantisme tal com es va posar de relleu en l'últim dels Col·loquis de Bose (Itàlia) celebrat el passat any on, en un ambient ecumènic, i

auspiciat per diverses Facultats de Teologia europees catòliques i protestants, es va debatre el tema de la Confessió i del Perdó en les esglésies cristianes.

“L’Evangeli és la bona nova de la reconciliació. Déu es proposa a la humanitat. Nosaltres confessem la nostra falta de fe i Déu ens atorga el benefici del seu perdó. La confessió dels pecats i l’absolució són un moment important dels nostres cultes; introdueixen la litúrgia de la Paraula i tota celebració eucarística o baptismal” deia André Birmelé, degà de la Facultat de Teologia protestant de la Universitat M. Bloch d’Estrasburg en una documentada ponència presentada en l’esmentat Col·loqui.

No estarà de més afegir que el mateix reformador J. Calví, de qui celebrem enguany el cinquè centenari del seu naixement, deixà escrit en la seva obra “Institució de la religió cristiana”: “És fora de tota discussió que l’Evangeli es redueix a penitència i remissió dels pecats”, “Si hom deixa de banda aquests dos articles, tot allò que es podrà predicar o discutir de la fe serà ben magre i empetitit per no dir inútil” (citada per E. Genre “Pénitence et confession comme thèmes de Théologie Pratique dans les Églises de la Réforme)

A tall de conclusió, i com a exemple, incloc, traduïda de la litúrgia de l’Església Reformada de França, una de les dues Pregàries de Penediment i Declaració d’acollida del Perdó:

“La llei de Déu ens condueix a

reconèixer el nostre pecat. (silenci)
Pare volem dir-te la nostra confusió davant el sofriment del món i reconèixer la nostra responsabilitat, perquè la nostra manera de viure no transforma aquest món. Perdona'ns per actuar com egoistes i no estimar el nostre proïsme. Perdona'ns per estimar-te tan malament, per esperar sempre els teus serveis en lloc d'estar al teu servei. Perdona'ns per oblidar que la nostra veritable felicitat està en estimar-te i servir-te. Concedeix-nos el teu perdó: que ell sigui la nostra pau, la nostra joia i la nostra força.

T'ho demanem en el nom de Jesucrist. Amén. (pausa)

Déu és amor: Ell escolta la confessió del nostre cor. Per Jesucrist, el nostre pecat és perdonat.

Per l’Esperit Sant, se’ns concedeix el poder d’una vida nova.

Que Déu posi en el nostre cor la seguretat del seu perdó i que ens concedeixi de caminar vers el seu Regne”.

Cantem el nostre agraïment.

J. Lluís Paül

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Recordem a les germanes i germans que tenen problemes de salut, els que viuen a la residència Bet-San, els/les que no poden assistir als cultes i altres persones que potser teniu en el vostre pensament, a tots els enviem una forta abraçada i tinguem-los presents en les nostres pregàries.

WEB DE L’EEC

Us recordem que podeu apuntar-vos al butlletí electrònic de la pàgina web de l’EEC, que inclou diversos articles d’opinió, notícies, jornades... Podeu inscriure-us a l’adreça www.esglesiaevangelicadecatalunya.cat

ESCOLA DOMINICAL

Recordeu que l’Escola Dominical necessita persones que puguin traduir textos del francès al castellà. Si els pot ajudar contacta amb el Carles Capó o la Judit Pallàs.

JORNADA SOBRE J. Calví

Com bé sabem, aquest any 2009 es celebra el 5è centenari del naixement de Joan Calví. Per aquest motiu el Consell Pastoral de l’Església Evangèlica de Catalunya està organitzant una jornada de conferències dedicades al Reformador de Ginebra. Tindrà lloc el dia 21 de novembre, a l’església de Sant Pau, carrer Aragó 51. Hi intervindran, Antonio González, professor del SEUT, la professora Marta García Alonso, especialista en el pensament polític i social de J. Calví, Doris Moreno García, que parlarà de la vida; del pensament doctrinal i teològic; i Carles Capó que tractarà sobre el cas de M.Servet. Per a més informació:

<http://www.lupaprotestante.com/calvino.html>